

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi InvestEU-ohjelman perustamisesta (*InvestEU-ohjelma*)

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan komission 6 päivänä kesäkuuta 2018 tekemä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi InvestEU-ohjelman perustamisesta ja ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 13 päivänä heinäkuuta 2018

Valtiovarainministeri Petteri Orpo

Neuvotteleva virkamies Minna Aaltonen

VALTIOVARAINMINISTERIÖ

MUISTIO
5.7.2018

EU/2018/1232

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI INVESTEU-OHJELMAN PERUSTAMISESTA

1 Yleistä

Euroopan komissio julkisti 6 päivänä kesäkuuta 2018 ehdotuksen InvestEU-ohjelmasta (KOM(2018) 439 lopullinen). Ehdotus on osa komission ehdotuspakettia EU:n seuraavaa rahoituskehyskautta 2021—2027 varten.

Ehdotukseen liittyy kiinteästi erillinen asetusehdotus InvestEU-rahastoon kanavoitavien jäsenvaltioiden varojen valtiontukivalvonnan yksinkertaistamiseksi (KOM(2018) 398 lopullinen). Valtioneuvosto on toimittanut tästä ehdotuksesta erillisen valtioneuvoston kirjelmän eduskunnalle 5 päivänä heinäkuuta 2018 (U 59/2018 vp).

2 Ehdotuksen tavoite ja tausta

2.1 Tavoite

InvestEU:lla yhdistettäisiin yhtenäiseksi investointiohjelmaksi kaikki nykyiset EU:n rahoitusinstrumentit. Sillä korvattaisiin kuluvalle kehyskaudella käytettävissä olevat eri politiikka-alojen rahoitusinstrumentit. Rahoitusinstrumenteilla täydennetään avustusmuotoista rahoitusta erityisesti koheesiopolitiikassa sekä tutkimus- ja innovaatorahoituksessa.

Rahoitusinstrumenttien käyttöä perustellaan muun muassa niiden mahdollisuudella aktivoida mukaan yksityistä pääomaa ja siten vipuvaikutuksen avulla saada niukoilla julkisilla varoilla aikaan enemmän. Lainojen tullessa maksetuiksi takaisin ja takausten vapautuessa instrumenttien pääoma ja mahdollinen tuotto palautuisivat takaisin uudelleen käytettäväksi, mikä lisäisi rahoituksen tehokkuutta. Rahoitusinstrumenttien käytön odotetaan myös vähentävän riippuvuutta tukirahoituksesta.

Tavoitteena on, että houkuttelemalla yksityisiä ja julkisia investointeja InvestEU-rahasto voisi tulevan rahoituskehyskauden aikana saada aikaan yli 650 miljardin euron investoinnit unionissa. Komissio mukaan keskeisintä ei kuitenkaan ole tämän euromääräisen tavoitteen saavuttaminen vaan se, että toteutetaan taloudellisesti kannattavia ja EU:n politiikkatavoitteita tukevia projekteja.

Ehdotuksen mukaan se tulisi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2021. Asetus olisi sitova kokonaisuudessaan ja se olisi jäsenvaltioissa suoraan sovellettavaa oikeutta.

2.2 Tausta

InvestEU-ohjelmalla laajennettaisiin marraskuussa 2014 käynnistetyn Euroopan investointiohjelman toimivana pidettyä mallia sekä hyödynnettäisiin osana tätä ohjelmaa perustetusta Euroopan strategisten investointien rahastosta (jäljempänä *ESIR*) saatuja oppeja. Tarkoituksena olisi vauhdittaa työpaikkojen luomista, investointeja ja innovointia EU:ssa. Komissio katsoo lisähyötynä olevan se, että InvestEU-ohjelmalla rahoitusmenettelyistä saataisiin sujuvampia ja ymmärrettävämpiä.

Asetusehdotuksen valmistelu perustuu osin komission Euroopan investointiohjelman ja ESIRin toiminnasta 2018 teettämään ulkopuoliseen riippumattomaan arvioon, lukuisiin aiempiin evaluatioihin, joita on tehty aiemmista EU:n rahoitusvälineistä kuten Horisontti 2020:sta ja pienten- ja keskisuurten yritysten tukemiseen tarkoitettusta COSMEsta, sekä palautteesta kuulemiskierroksesta, jonka komissio on ennen ehdotustensa valmistelua järjestänyt investointeihin, tutkimukseen ja innovaatiotoimintaan sekä pk-yrityksille ja sisämarkkinoihin kohdennetuista EU-varoista.

3 Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

3.1 Yleiset säännökset (I osa)

EU:n takauksilla InvestEU-ohjelmassa pyritään vahvistamaan unionin kilpailukykyä, (mukaan lukien innovaatiot ja digitalisaatio), talouden kestävä kehitystä ja kasvua sekä pääomamarkkinoiden ja sisämarkkinoiden yhdentymistä erityisesti monipuolistamalla rahoituksen saatavuutta sekä edistämällä kestävä kehitystä rahoitusmarkkinoilla.

3.2 InvestEU-rahasto (II osa)

Ehdotuksen tavoitteena on luoda monipuolinen ja joustava rahasto, joka saisi suuren osan hankkeiden rahoituksesta yksityiseltä sektorilta. Rahoitusinstrumenttien käyttöä perustellaan muun muassa niiden mahdollisuudella aktivoida mukaan yksityistä pääomaa ja siten vipuvaihtuuden avulla saada niukoilla julkisilla varoilla aikaan enemmän. Lainojen tullessa maksetuiksi takaisin ja takausten vapautuessa instrumenttien pääoma ja mahdollinen tuotto palautuvat takaisin uudelleen käytettäväksi, mikä lisää rahoituksen tehokkuutta.

3.3 EU-takaus (III osa)

Komission mukaan takuurahaston yhteensä 13,5 mrd. eurolla vuoden 2018 hinnoin (josta 12,6 mrd. euroa olisi EU-budjetista tulevia määrärahoja ja 0,9 mrd. euroa rahoitusvälineistä saatavia tuloja) aikaan saatava EU-budjetin kokonaistakaus InvestEU:n toimintaan nousisi kaikkiaan 38 mrd. euroon. Kokonaistakaus jyvitetään komission ehdotuksessa neljälle toiminta-alueelle seuraavasti: 11,25 mrd. euroa pk-yritysten tukemiseen, 4 mrd. euroa sosiaalisiin investointeihin ja osaamiseen, 11,25 mrd. euroa tutkimukseen ja innovaatioihin ja 11,5 mrd. euroa kestävään infrastruktuuriin. Aihealukohtaista rahoituksen määrää ei ole lukittu, mikä lisää rahoituksen joustavuutta ja käyttömahdollisuuksia todellisen tarpeen mukaan.

Keskeinen ajatus ehdotuksessa on se, että jäsenvaltioilla olisi lisäksi mahdollisuus kanavoida osa koheesiopolitiikan varoistaan InvestEU-ohjelman talousarviotakuuseen. Komissio katsoo, että InvestEU-rahastoon kanavoituihin koheesiovaroihin saataisiin lisäpotkua EU:n takauksesta ja korkeasta luottoluokituksesta, mikä lisää mahdollisuuksia kansallisiin ja alueellisiin investointeihin. Jos jäsenvaltio päättäisi osoittaa osan koheesiovaroistaan InvestEU-rahastoon, varat korvamerkittäisiin sille. Tämän edistämiseksi InvestEU-kokonaisuuteen sisältyy erillinen asetusehdotus InvestEU-rahastoon kanavoitavien jäsenvaltioiden varojen valtiontukivalvonnan yksinkertaistamiseksi. (KOM (2018) 398 lopullinen).

3.4 Hallinto (IV osa)

InvestEU-ohjelmalla olisi yksi yhtenäinen hallintorakenne, sääntely ja yhtenäiset raportointivaatimukset, kun nykyisin toimintaa säädellään instrumenttikohtaisilla asetuksilla. Rahastossa yhdistyvät nykyisten EU-ohjelmien suoraan hallinnoitavat rahoitusinstrumentit (merkittävimpinä tutkimus ja innovaatio-ohjelma Horisontti 2020 sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä tuke-

va COSME) sekä nykyinen ESIR. Lukuisat EU:n nykyiset rahoitusvälineet ja niihin sovellettavat säännöt saataisiin keskitettyä, mikä vahvistaisi keskittymistä painopistealoihin ja niiden tavoitteisiin. Tärkeänä painopistealana komissio nimeää erityisesti Pariisin ilmastotavoitteiden saavuttamisen sekä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin yhteydessä annettujen sitoumusten noudattamisen.

Komissio haluaa, että Euroopan investointipankkiryhmä (jäljempänä *EIP-ryhmä*) pysyisi sen tärkeimpänä rahoituskumppanina myös InvestEU-ohjelmassa, ottaen huomioon EIP-ryhmän aseman EU:n julkisena pankkina, sen kyky harjoittaa toimintaansa kaikissa jäsenvaltioissa ja sen kokemus ESIR-rahaston hallinnoinnista. Lisäksi komissio katsoo, että rahoituskumppaneiksi voi tietyin edellytyksin tulla jäsenvaltioiden kansallisia ja alueellisia kehityspankkeja ja muita rahoituslaitoksia, jotka voivat tarjota asiantuntemusta ja kokemusta.

Uudessa hallintorakenteessa komissio päättää rahoituskumppaneiden valinnasta. Jäsenmaat olisivat neuvoo-antavassa roolissa. Tässä neuvoo-antavassa komiteassa toimisivat puheenjohtajina komission ja Euroopan investointipankin edustajat. Rahoituskumppanit nimeäisivät edustajia projektiryhmään, joka toimii rahoitettavien hankkeiden laadunvalvojina, jonka jälkeen rahoitusehdotukset voidaan viedä investointikomiteaan, jossa tehdään rahoituspäätökset. Kullekin toiminta-alueelle perustetaan oma investointikomitea ja komissio valitsee niihin riippumattomia, alan parhaita asiantuntijoita. Lopulliset investointipäätökset tehdään rahoituskumppaneiden omissa toimielimissä.

Komission ehdotuksesta ei selkeästi ilmene sitä, että ehdotettu hallintarakenne vähentäisi jäsenvaltioiden vaikutusmahdollisuuksia päätöksenteossa. Verrattuna EIP-ryhmään etenkin pienten jäsenvaltioiden edustautuminen päätöksiä valmistelemissa ja ne hyväksyvissä elimissä olisi puutteellista. Ehdotuksesta ei myöskään käy ilmi, miten komissio kykenisi varmistamaan, että sillä on käytössään investointihankkeiden arviointiin ja suunnitteluun tarvittava riittävä asiantuntemus, vaan se toimisi pitkälti ulkopuolisen asiantuntemuksen varassa. Ehdotuksesta ei myöskään käy ilmi, miten uudessa hallintorakenteessa vältettäisiin päällekkäisyydet jo olemassa olevien rakenteiden kuten EIP-ryhmän kanssa.

EU:n rahoituksen tehtävänä on riskinjako yksityisten rahoittajien (pankit, pääomasijoittajat) kanssa ja siten yksityisen rahoituksen aktivoiminen mm. tavanomaista riskipitoisempiin rahoitushankkeisiin. EU:n rahoituksen tulee tapahtua mahdollisimman markkinaehtoisesti. Julkinen rahoitus on perusteltua vain niissä tilanteissa, joissa markkinoiden toimimattomuus aiheuttaa pullonkauloja rahoituksen saatavuuteen tai investointitilannetta voidaan muulla tavoin pitää epäoptimaalisena. Julkisen rahoituksen tulisi lähtökohtaisesti aina olla väliaikainen ratkaisu.

3.5 Euroopan investointineuvontakeskus (V osa)

InvestEU:n hallinnointia varten luotaisiin lisäksi Euroopan investointiohjelmaan kuuluvan investointineuvontakeskuksen mallin pohjalta uusi Euroopan investointineuvontakeskus (Advisory Hub), joka tarjoaisi mm. teknistä tukea ja apua hankkeiden valmisteluun. InvestEU:ssa jatkettaisiin myös nykyiseen Euroopan investointiohjelmaan kuuluvan (joskin hyvin hitaasti käyntiin lähteneet) Euroopan investointihankeportaalin toimintaa. Uudelleen nimettävä InvestEU-portaali yhdistäisi sijoittajat ja hankkeiden toteuttajat tarjoamalla helposti saatavilla olevan tietokannan.

3.6 Seuranta ja raportointi, evaluaatio ja valvonta (VII osa)

Arvioinnin ja valvonnan osalta seurataan rahoitukselle asetettuja sääntöjä (varainhoitoasetus) sekä määritellään indikaattorit, joihin evaluaatio perustuu. Samoin määritellään säännöt kolmansiin maihin suuntautuvalla rahoitukselle.

4 Ehdotuksen oikeusperusta ja suhde toissijaisuusperiaatteeseen

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta 173 artiklan 175 artiklan kolmanteen kohtaan. Siihen sovelletaan tavallista lainsäädäntöjärjestystä.

5 Ehdotuksen vaikutukset

5.1 Vaikutukset EU:n talousarvioon

InvestEU:a varten korvamerkittäisiin komission ehdotuksen mukaan kehyskaudella 2021—2027 EU-budjettirahoitusta 13,1 mrd. euroa (sitoumuksina, vuoden 2018 hinnoin). Tästä 12,6 mrd. euroa kohdennettaisiin varsinaiseen takuurahastoon ja noin 0,46 mrd. euroa investointineuvostakeskuksen toimintaan, investointihankeportaaliin ja niihin liittyviin muihin hallinnollisiin toimiin. Takuurahasto muodostettaisiin suorittamalla siihen vuosittain maksuja unionin normaalin vuotuisen talousarviomenettelyn puitteissa. Suomen osuus takuurahaston rahoituksesta on siten osa Suomen maksuja EU:n talousarvion rahoitukseen.

5.2 Vaikutukset Suomen lainsäädäntöön

Asetus on jäsenvaltioissa suoraan sovellettavaa oikeutta. Se ei edellytä muutoksia kansalliseen lainsäädäntöön.

5.3 Taloudelliset vaikutukset

Suomi on tähän mennessä hyödyntänyt EU:n investointirahoitusta suhteellisen hyvin, vaikka ohjelmia ei ole Suomessa käytössä kuin muutama. Takausohjelmilla on tavoiteltu korkeamman riskiprofiilin, erityisesti innovatiivisten yritysten ja hankkeiden pääsyä rahoituksen pariin. EIP:n suoraa ESIR-rahoitusta on hyväksytty Suomeen 1,6 miljardia euroa yhteensä noin 30 hankkeeseen (tilanne 5/2018). Näistä suurin osa on suurempien yritysten hankkeita. Kaiken kaikkiaan ESIR-rahoituksen avulla käynnistettävien investointien arvoksi arvioidaan 6,2 mrd. euroa.

Esimerkkinä pk-yrityksiin kohdentuvasta ESIR-hankkeesta on OP:n välittämä SME InnovFin ohjelma (150 milj. euron lainaohjelma) innovatiivisille pk-yrityksille. Tämän lisäksi vuoden 2017 lopussa allekirjoitettiin uusi OP:n välittämä MidCap Guarantee ohjelma, jossa ESIR-takauksella mahdollistetaan 300 milj. euron lainat yrityksille. Vuoden 2018 aikana myös Ålandsbanken on ottanut käyttöön InnovFin-takausohjelman pk-yrityksille. EIR:n ja rakennerahastojen yhteistoimin implementoitu pk-yritysaloite puolestaan mahdollistaa viiden pankin välittämänä 400 milj. euron lainat pk-sektorille. EIR on lisäksi kanavoinut pääomasijoituksia useisiin suomalaisiin pääomasijoitusrahastoihin, jotka rahoittavat erityisesti alku- tai kasvuvaiheen yrityksiä.

Rahoitusvälineiden ja -takausten käyttöä perustellaan muun muassa niiden mahdollisuudella houkutella mukaan yksityistä pääomaa ja siten saada niukoilla julkisilla varoilla aikaan enemmän. Tämä perustuu saatavaan vipuvaikutukseen sekä välineiden peruspääoman ja mahdollisen tuoton uudelleen kierrättämiseen. Rahoitusvälineiden ja -takausten käytön odotetaan

myös vähentävän riippuvuutta julkisesta tuesta ja julkisten varojen käyttöä, koska lainat tulee maksaa takaisin ja vakuudet vapautettava. Tämän myötä odotetaan myös hankkeiden laadun paranevan.

Rahoitusvälineisiin ja -takauksiin liittyy myös riskejä. EU-budjetin takaustoiminnan kasvu kasvattaa jäsenmaiden EU-vastuita takauksesta syntyvän ehdollisen vastuun kautta. Jo nykyisen ESIR-takauksen osalta on EU-budjetissa varauduttu enimmillään 9,1 mrd. euron tappioihin, kun takaustoiminnan kokonaismäärä on 26 mrd. euroa. Rahoitusvälineiden ja -takausten kokonaisvastuun tulee kuitenkin aina pysyä EU:n tuloille asetetun, jäsenmaiden yksimielisesti sopiman ylärajan puitteissa. Kasvava rahoitusvälineiden käyttö ja niitä koskevan joustavuuden lisääminen voivat myös heikentää EU-varojen käytön ja hallinnoinnin läpinäkyvyyttä. Julkiseen rahoitukseen liittyy myös riski yksityisen rahoituksen syrjäyttämisestä ja markkinahäiriöin aiheuttamisesta.

5.4 Vaikutukset päätöksentekoon ja toimielinten sekä toimijoiden keskinäiseen työnjakoon EU:ssa

Verrattuna instrumenttikohtaisiin asetuksiin, uudessa ehdotuksessa päätösvaltaa keskitetään merkittävässä määrin komissiolle ja riippumattomille asiantuntijoille. Tätä seikkaa tulee tarkoin punnita suhteessa mahdollisiin tehokkuushyötyihin, joihin ehdotuksella pyritään. Erityisen huolestuttavana on pidettävä esityksessä sitä, että sillä luotaisiin rinnakkainen organisaatio, jonka lisäarvo suhteessa EIP-ryhmän nykyiseen toimintaan ei ole selkeä. Toisin kuin komissio esittää, tämä ei vaikuta perustellulta tai kustannustehokkaalta.

Osana uusia rahoituskehyksiä komissio on esittänyt myös, että se ryhtyisi tarjoamaan suoraa pääoma- ja mahdollisesti lainarahoitusta Horisontti Eurooppa -ohjelmaan sisältyvän, Euroopan innovaationeuvoston toimeenpaneman blending-rahoituksen puitteissa. Vaikuttaa ristiriitaiselta, että komissio InvestEU:n kohdalla ilmoittaa pyrkimykseksi rahoitusinstrumenttinentän yhdenmukaistamisen, mutta esittää samanaikaisesti toisessa puiteohjelmassa InvestEU:n kanssa rinnakkaisen palautuvan rahoituksen rakenteen luomista. Horisontti Eurooppa -esitys näyttäisi myös jättävän avoimeksi, miten blending -instrumenttien toimeenpanoa varten mahdollisesti perustettava erillinen ”Investment Fund” suhteutuu InvestEU-rahastoon tai EIP-ryhmän toimintaan. Komission roolia toimia rahoittajana InvestEU-rahaston ulkopuolisissa hankkeissa ei voida pitää toivottavan suuntaisena kehityksenä. Valtioneuvosto toimittaa Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta tehdystä komission ehdotuksesta ja siihen liittyvistä ehdotuksista (KOM(2018) 435—437 lopullinen) erillisen kirjelmän eduskunnalle. Komission arvioiden mukaan jatkossakin noin 75 prosenttia rahoituksesta kanavoituu koko EU-alueella toteutettaviin rahoitusohjelmiin, lähinnä EIP-ryhmän kautta. Arvio perustuu EIP:n nykyiseen osuuteen ESIRin toiminnasta. EIP-ryhmä toteuttaisi siten jatkossakin yksityisten toimijoiden kautta välitettävät rahoitusohjelmat. Tämä edellyttää EIP-ryhmän itsenäisiä päätöksiä asiassa. Myös suurimmilla, vähintään kolmessa maassa toimivilla kansallisilla organisaatioilla kuten kansallisilla ja alueellisilla kehityspankeilla ja muilla toimijoilla olisi jatkossa mahdollisuus toteuttaa EU-tasoisia instrumentteja. Vaatimus toiminnasta vähintään kolmessa jäsenvaltiossa käytännössä kuitenkin rajoittanee pienempien jäsenvaltioiden, kuten Suomen, kansallisten toimijoiden mahdollisuuksia osallistua ohjelmaan.

Kansalliset toimijat, kuten Suomessa Finnvera, Business Finland ja Tesi, voivat jatkossa hakea komission mandaattia kansallisten instrumenttien toteuttamiseen joko komission takauksella tai yhdistettynä koheesiorahoitukseen.

6 Ahvenanmaan toimivalta

Asia kuuluu Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 5 luvun 27 §:n perusteella valtakunnan lainsäädäntövaltaan.

7 Ehdotuksen kansallinen käsittely ja käsittely Euroopan unionissa

Komissio julkisti ehdotuksen 6 päivänä kesäkuuta 2018. Valtioneuvoston kirjelmäluonnos on käsitelty kesäkuussa 2018 valtioneuvoston EU-asioiden henkilöstö, hallinto ja budjettiasiat - jaostossa (jaosto 34) ja EU-ministerivaliokunnassa.

Komissio esitteli ehdotuksensa välittömästi sen antamisen jälkeen kesäkuussa 2018 rahoituskehysvalmistelusta yleisellä tasolla vastaavassa Puheenjohtajan ystävät- työryhmässä. Ehdotuksen yksityiskohtainen käsittely neuvoston finanssineuvoston työryhmässä alkaa heinäkuussa 2018. Useimmissa jäsenvaltioissa kansallisten kantojen muodostaminen on vielä kesken. Huomattava osa jäsenvaltioista on alustavasti ilmoittanut suhtautuvansa asetuksen tavoitteisiin myönteisesti, mutta kaipaavansa siihen lisätietoja ja tarkennuksia.

8 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto pitää komission esitystä InvestEU-rahastoksi mielenkiintoisena ja lähtökohtaisesti kannatettavana. Uudenlainen rahoitusväline voisi mahdollistaa tehokkaan investointien tukemisen vähäisemmällä EU-rahoituksella, kun tuki olisi avustusmuotoisen rahoituksen sijaan laina- ja takausmuotoista. Valtioneuvosto pitää kannatettavana erityisesti ajatusta EU:n rahoitusvälineiden yksinkertaistamisesta sekä niiden hallinnon yhdenmukaistamisesta ja keventämisestä.

Valtioneuvosto katsoo, että InvestEU-ohjelmaa koskevissa neuvotteluissa tulisi kiinnittää erityistä huolta erilaisten vivutusinstrumenttien yhdistämisestä aiheutuvien kokonaisvaikutusten ja -riskien arvioimiseksi. Valtioneuvosto pitää lisäksi tärkeänä varmistaa, että kasvava rahoitusvälineiden käyttö ja niitä koskevan joustavuuden lisääminen eivät heikennä EU-varojen käytön ja hallinnoinnin läpinäkyvyyttä.

Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että rahoitusinstrumenttien käytön tulee perustua markkinoiden systemaattiseen analyysiin. Siltä osin kuin markkinapuutteita ilmenee, julkisen toiminnan ensisijaisena tavoitteena tulee olla yksityisen rahoituksen aktivoiminen markkinapuutealueelle. Mikäli analyysien perusteella voidaan todeta, että investoinnit saavat markkinoilta rahoitusta eikä epätyydyttävää investointitilannetta tai muuta markkinapuutetta voida uskottavasti osoittaa, varsinkaan suurten investointihankkeiden rahoitukseen ei julkista rahoitusta tulisi suunnata.

Instrumenttien tulee olla joustavia, mutta kuitenkin rajatun kokoisia ja määräaikaaisia. Instrumentteja suunniteltaessa tulisi tehdä huolellisia arvioita niiden vaikuttavuudesta ja vaikutuksista markkinoihin. Rahoitusinstrumenttien käytön tulisi olla mahdollisimman markkinaperustaista eikä niiden toimintaan tulisi liittää maa- tai aluekohtaisia kiintiöitä.

Julkisen rahoituksen kasvattamiseen liittyy riski markkinoiden vääristymisestä ja yksityisen rahoituksen syrjäyttämisestä. Tästä syystä valtioneuvosto painottaa sitä, että rahaston toiminnasta tulisi määrääjain laatia riippumattomia arvioita vääristymien ja päällekkäisyyksien välttämiseksi.

Valtioneuvoston mielestä Suomen näkökulmasta on tärkeää, että ohjelman hallintorakenteessa ja päätöksenteossa varmistettaisiin kaikkien jäsenvaltioiden tasavertaiset mahdollisuudet osallistua tehokkaasti päätöksentekoon. Epätervettä kilpailuasetelmaa EIP-ryhmän sekä muiden vastaavien kansallisten ja kansainvälisten toimijoiden ja komission välillä tulee välttää.

Valtioneuvosto pitää huolestuttavana sitä, että esityksellä saatettaisiin luoda rinnakkainen organisaatio, jonka lisäarvo suhteessa EIP-ryhmän nykyiseen toimintaan ei olisi selkeä. Tämä ei olisi perusteltua tai kustannustehokasta, vaan olisi omiaan hämärtämään EU:n toimielinten ja toimijoiden vastuualueiden rajoja.

Komission ehdotuksen mukaiseen rahoituksen mitoitukseen otetaan erikseen kantaa osana rahoituskehysneuvotteluiden kokonaisuutta.